

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 829/2018
17.06.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Влада Недељковић, адвокат из ..., против туженог „Аутопревоз“ ДОО ..., кога заступа пуномоћник Љубица Мићовић, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1436/17 од 13.06.2017. године, у седници већа одржаној 17.06.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1436/17 од 13.06.2017. године.

ОДБИЈАЈУ СЕ захтеви тужиоца и туженог за накнаду ревизијских трошкова.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку П1 39/16 од 10.10.2016. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и поништено решење о отказу уговора о раду број .../... од 20.09.2012. године и обавезан тужени да тужиоца врати на посао на радно место које одговара његовој стручној спреми, знању и способностима. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 312.750,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности, до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1436/17 од 13.06.2017. године, ставом првим изреке укинута је првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи решење о отказу уговора о раду број .../... од 20.09.2012. године и да се обавезе тужени да тужиоца врати на посао на радно место које одговара његовој стручној спреми, знању и способностима. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженој на име трошкова парничног поступка исплати износ од 416.250,00 динара.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду, на основу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.72/11 и 55/14) и нашао да је ревизија неоснована.

У поступку доношења побијане пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био запослен код туженог на основу уговора о раду број ... од 14.01.2011. године, на радном месту Решењем туженог број .../... од 20.09.2012. године, тужиоцу је отказан уговор о раду због учињене повреде радне обавезе, јер је затечен на аутобуској станици у ..., на простору који је предвиђен за паркирање аутобуса да неовлашћено истаче гориво из аутобуса. Тужиоцу је дана 31.08.2012. године достављено упозорење на постојање разлога за отказ уговора о раду, али у истом по оцени првостепеног суда није наведен основ за давање отказа, чињенице и докази који указују на то да су се стекли услови за отказ, већ се тужени у упозорењу само паушално позива на постојање отказних разлога и на основане сумње да је почињена повреда радне обавезе, као и да исто није достављено синдикату, па је на тај начин тужени поступио супротно одредбама члана 180. и 181. Закона о раду, што чини решење о отказу незаконито.

Другостепени суд је након одржане расправе и утврђеног чињеничног стања, утврдио да је тужиоцу пре доношења решења о отказу уговора о раду достављено упозорење о постојању разлога за отказ, које садржи све што је предвиђено одредбом члана 180. Закона о раду, односно садржи опис догађаја, начин на који је учињена повреда, као и доказ на основу чега је дошло до оваквог закључка, а тужиоцу је остављен рок од пет дана да се изјасни на наводе из упозорења. У извештају теренске контроле од 21.06.2012. године, наведено је да је тужилац затечен како враћа поклопац на поду изнад мотора у задњем делу аутобуса, испод ког поклопца се налазило шест пластичних флаша, од којих је пет било пуних нафтом, а у шестој се налазило црево наточено до пола, док су две флаше затечене на поду испод седишта, из чега произлази да је тужилац на овај начин учинио повреду радне обавезе која му се ставља на терет, јер своје тврдње да је истакао гориво због квара на возилу није ничим доказао. Тужени је поступио и у складу са одредбом члана 181. Закона о раду, јер је синдикату достављено упозорење о отказу, с тим што не постоји обавеза послодавца да уз доставу упозорења о постојању разлога за отказ достави и изјашњење запосленог, а што у конкретном случају и није било могуће, јер се тужилац није ни изјаснио на наводе из упозорења. С обзиром на утврђено, другостепени суд је закључио да је тужени испоштовао правила из одредбе члана 180. 181. и 185. Закона о раду, као и да је тужилац наведеним понашањем учинио повреду радне обавезе из решења о отказу, предвиђену одредбом члана 179. став 1. тачка 2. Закона о раду, па је одбио захтев тужиоца као неоснован.

Код овако утврђеног чињеничног стања Врховни касациони суд налази да је правилно побијаном одлуком одбијен захтев тужиоца за поништај решења о отказу уговора о раду од 20.09.2012. године и да су супротно наводима ревизије, правилно примењене одредбе чл. 180. и 185. Закона о раду, имајући у виду да је тужени пре доношења решења о отказу тужиоца упозорио на постојање разлога за отказ уговора о раду у складу са законом, што произлази из повратнице/извештаја бр. ... од 31.08.2012. године, да решење и упозорење садрже време, место, начин и основ извршења повреде радне обавезе, те доказе на којима се овакав закључак туженог заснива, као и да му је омогућено да се изјасни на наводе из упозорења и остављен му рок за изјашњење.

Без утицаја су наводи ревизије да упозорење није достављено на мишљење синдикату чиме је поступљено противно члану 181. Закона о раду, с обзиром да из списка произлази супротно, а да прибављање мишљења синдиката свакако не представља услов за давање отказа и не утиче на законитост решења о отказу, нити има обавезујући карактер.

Тужиоцу нису признати трошкови за изјављену ревизију, применом одредбе члана 153. ЗПП-а, док је туженом одбијен захтев, јер одговор на ревизију није нужен трошак, применом члана 154. став 1. ЗПП.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 414. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић